

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/125/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010779
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2117010779.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Martina Žovinca a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného X. J., v konaní o podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 21.06.2017 sp. zn. 1PP/58/2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 31.08.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného X. J., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 odsek 1 písmena a/, ods. 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného X. J. o podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 12.06.2015 sp. zn. 0T/110/2015 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že u odsúdeného neboli splnené podmienky podmienéčného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona, a to jednak vzhľadom na menej priaznivú resocializačnú prognózu odsúdeného a jednak na skutočnosť, že odsúdený sa opakovane dopúšťal páchania trestnej činnosti. Bolo prihliadnuté tiež na charakter a závažnosť spáchanej trestnej činnosti a v zmysle odpisu registra trestov na sklony odsúdeného X. J. k opakovanému páchaniu trestnej činnosti, keďže odsúdený sa už spolu dvanásťkrát dopustil páchania trestnej činnosti, z toho desaťkrát trestného činu krádeže a deväťkrát bol odsúdený v období rokov 2015-2016. Z tohto okresný súd vyvodil jednoznačný záver, že páchanie trestnej činnosti teda nie je len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale, že sa jedná o osobu kriminálne narušenú, ktorá opakovane pácha trestnú činnosť, pričom ani opakované odsúdenia neviedli k jeho náprave. Súd taktiež poukazoval na skutočnosť, že odsúdený už v minulosti bol podmienéčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, avšak aj potom sa dopustil páchania trestnej činnosti a teda nevyužil príležitosť preukázať, že možno od neho očakávať vedenie riadneho života. Je preto potrebné, aby výkon trestu odňatia slobody dostatočne splnil u odsúdeného zákonom sledovaný účel prevýchovy a resocializácie, pričom podmienéčným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú však bližšie písomne nezdôvodnil.

Krajský súd podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia, a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisu krajský súd zistil, že odsúdený si vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 12.06.2015 sp. zn. OT/110/2015 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odsúdenému lehota na podmienené prepustenie podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona uplynula dňa 20.02.2017 a predpokladaný koniec trestu má mať dňa 09.06.2016.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 26.04.2017 okrem iného vyplynulo aj to, že odsúdený sa v tomto ústave nachádza od 07.07.2015. Jeho správanie a vystupovanie je na primeranej úrovni, pričom sa vyskytli menej závažné nedostatky, ktoré sa týkali dodržiavania časového rozvrhu dňa a nosenia preukazu odsúdeného. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa sa odsúdený snaží dodržiavať. V osobných veciach má evidovaný jeden negatívny poznatok. Bol jedenkrát disciplinárne odmenený, a to dňa 27.05.2016. Potrestaný nebol. Je pracovne zaradený a jeho pracovná morálka je na požadovanej úrovni. Pred nástupom do výkonu trestu bol nezamestnaný. Je rozvedený, má tri deti, vyživovaciu povinnosť nemá. Odsúdený plní stanovené ciele programu zaobchádzania. Resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania u neho menej priaznivá (bez trvalého zamestnania, opakovaná trestná činnosť, bez finančných prostriedkov, v minulosti drogy, protitoxikomanická liečba). Vzhľadom na uvedené skutočnosti riaditeľ ústavu konštatoval, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a odporúča jeho podmienené prepustenie.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že chce byť prepustený z výkonu trestu odňatia slobody.

Zástupca ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na verejnom zasadnutí uviedol, že v hodnotení odsúdeného neprišlo k žiadnym zmenám, záver hodnotenia zostáva nezmenený.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na verejnom zasadnutí uviedol, že navrhuje nevyhovieť návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd z predloženého odpisu registra trestov zistil, že odsúdený bol doposiaľ vrátane spomenutého odsúdenia dvanásťkrát súdne trestaný, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, z toho desaťkrát pre trestný čin krádeže.

Podľa § 66 ods. 1 písmeno a) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienenom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonal.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený v čase podania žiadosti splnil formálnu podmienku pre účely podmieneného prepustenia a to v podobe výkonu polovice uloženého trestu odňatia slobody.

Krajský súd však z obsahu spisového materiálu zistil, že u odsúdeného nie sú splnené všetky podmienky pre jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako ich vyžaduje ustanovenie § 66 odsek 1 písmeno a / Trestného zákona.

Odsúdený plnením svojich povinností vo výkone trestu odňatia slobody síce preukázal určité polepšenie o čom svedčí jeho v celku pozitívne hodnotenie riaditeľom ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou avšak vzhľadom na jeho osobu doterajší spôsob života najmä na s poukazom na jeho trestnú minulosť nemožno predpokladať jeho pozitívne správanie sa v budúcnosti. V tejto súvislosti je potrebné poukázať

na samotnú osobu odsúdeného, ktorý bol v minulosti dvanásťkrát súdne trestaný z čoho je zrejmé, že u odsúdeného nejde o jednorazové vybočenie z medzí zákona. Je dôležité zdôrazniť aj tú skutočnosť, že odsúdený bol v minulosti často odsudzovaný na podmieňané tresty, avšak ani viaceré takéto tresty v jeho prípade nevedli k vedeniu riadneho života a odsúdený sa opätovne dopustil trestnej činnosti. Z týchto skutočností je teda zrejmé, že hrozba výkonu trestu odňatia slobody nebola pre odsúdeného motivačná, aby do budúcnosti viedol riadny život a nepáchal ďalšiu trestnú činnosť. Takéto tresty u neho preto nesplnili účel. Uvedené podľa názoru krajského súdu potvrdzuje aj resocializačná prognóza odsúdeného, ktorá je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá. Tieto skutočnosti v dostatočnej miere odôvodňujú obavy, že v prípade podmieňaného prepustenia by sa odsúdený opätovne dostal do rozporu so zákonom.

Nie je obligatórnou povinnosťou súdu prepustiť odsúdeného na slobodu len z dôvodu, že počas výkonu trestu odňatia slobody svojim správaním preukazoval polepšenie, nakoľko pri hodnotení okolností je potrebné vychádzať striktne z vyššie citovaného ustanovenia § 66 odsek 1 Trestného zákona. V zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a s poukazom na uvedené skutočnosti, krajský súd dospel k záveru, že v danom prípade nebolo možné odsúdeného podmieňane prepustiť.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam krajský súd nezistil žiadny dôvod na zmenu rozhodnutia okresného súdu a preto sťažnosť odsúdeného X. J. ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.